

Å skriva om barnelitteratur som modernisme

Dei siste tiåra har barnelitteratur utvikla seg til eit eige, sterkt forskingsfelt. Dette har vore heilt naudsynt, og ein klar parallell til framveksten av teatervitskap og dei moderne studia av sangtekstar innanfor viser, pop og rock. I alle desse tilfella handlar det om kunstformer som ikkje blir oppfatta i sin totalitet og sin eigenart dersom ein bare legg den tradisjonelle litteraturforskinga sine forståingar til grunn.

Likevel må ikkje etableringa av desse sjølvstendige disiplinane gjera oss blinde for følgande: Den tradisjonelle litteraturforskinga kan ikkje klara seg så godt utan desse litterære formene. Ein kan vanskeleg tenka seg norsk litteraturhistorie utlagd utan Holberg, Ibsen, Prøysen, Egner. Og motsett kan ein like vanskeleg tenka seg ei tilfredsstillande forståing av desse forfatarane dersom ein ikkje reflekterer inn generelle straumdrag i litteraturen i samtida deira. Korkje dramatik, barnelitteratur eller sangtekstar oppstår i eit kulturelt vakuum.

I fleire tilfelle ville ei slik skarp grensdraging dessutan føra til merkelege skilleliner tvers igjennom forfattarskapar, idet mange forfattarar – mellom desse alle dei nyss nemnde – uttrykker seg innanfor meir enn ein sjanger. Og alle forfatarane me skal sjå nærmare på i det følgande, har òg

skrive for vaksne, utan at det på nokon måte gjer dei til andrerangs barnebokforfattarar.

Og fokuset er gjerne eit anna. Som Karin E. Westman konstaterer, er barnelitteraturforskning fokusert på sjanger og type (Westman 2007, 283). Og ho føreslår at det er fordi emnet i utgangspunktet blei undersøkt av bibliotekarar (s.st., 283-284). I så måte er det ein kontrast mellom barnebokforskingas interesse for det statiske, og modernismens insistering på det dynamiske. Utan at påpeikinga av dette er meint som kritikk.

For det er viktig å studera barnelitteratur som barnelitteratur, dramatikk som dramatikk, sangtekstar som sangtekstar. Men dei må òg studerast som del av heilskapen, som del av det området den tradisjonelle litteraturforskinga interesserer seg for. Og det er her, som del av den tradisjonelle litteraturforskinga, desse seks kapitla om barnelitteratur høyrer heime.

Karin E. Westman: «Children's Literature and Modernism: The Space Between», i *Childrens literature association quarterly* 4/2007.